

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36

ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

15 ΛΕΠΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ

Έν ΕΛΛΑΔΙ έτησία Δρ. 8

— έξάμνος » 5

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ έτησία Φρ. 12

— έξάμνος » 7

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

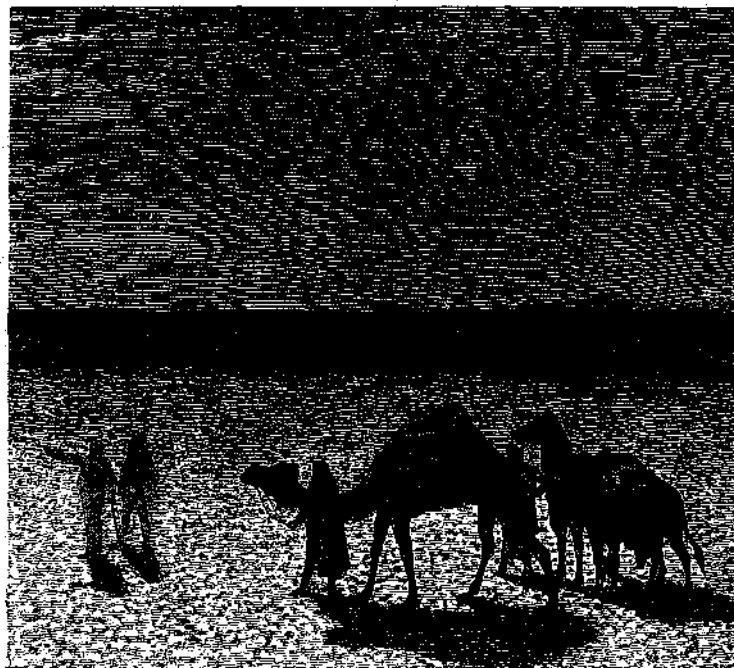
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Σαχάρα (μετ' εικόνας) υπό Α. — Περὶ τῆς νοσηρᾶς ἀτμοσφαιρας, (Συνέχεια καὶ τέλος) υπό Β. Ὀρνισαίν. — Ἐδῶ κ' ἐκεῖ, υπό Δίκ. — Ἐκ τῶν τάφων. Φωνὴ νεκρᾶς. Ἔρωτος θύμα. υπό Δ. Α. Ἀναστασοπούλου. — Βεβλιωθῆκη Ἰουλίου Βέρν. Ἡ Σχολὴ τῶν Ροδινισάνων (μετ' εἰκόνων) υπό τῆς Διευθύνσεως. — Ὁ Ναπολεὼν καὶ ἡ ἀφοσίωσις τοῦ στρατοῦ του, υπό Ι. Μ. Μ. — Ἡχώ. Χρυσοῦς ἀερόλιθος. Ἀντιχολερικὸν φάρμακον, Διδασκτρα μαθητῶν καὶ φοιτητῶν, υπό Ἀστέρου. — Χρονικά. — Στιγματὶ ἀνίας, (ποίημα) υπό Ἀλκυῶνος. — Ἐπιστημονικὸν παίγνιον. Ἡ μαγικὴ πέτρα υπό Π. Μ. Σ. — Αἰνίγματα. — Ἀλληλογραφία.

ΣΑΧΑΡΑ

Υπάρχουσι λέξεις τινές ἐν τῇ καθόλου Γεωγραφίᾳ τοσοῦτον στενῶς τῇ φρίκῃ καὶ τῷ τρόμῳ συνδεδεμέναι, ὥστε ὁ ἀναμιμνησκομένος ἐκείνων δὲν δύναται ἢ νὰ παρασυρθῇ ὑπὸ σφοδροῦ ρεύματος μυστηριωδῶν σκέψεων καὶ ἰλιγγίου, ἢ νὰ ἐμπλησθῇ ἀκατανοήτου τινὸς μυρμυκιάσεως διαχεομένης ἀστραπιαίως καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ σῶμα, καθ' ἅπασαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν. Νομίζει τις ὅτι αἱ λέξεις ἐκεῖναι ἐξηλθον ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως τοῦ πράγματος, ἐγεννήθησαν, ἀνεβλάστησαν ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐδάφους . . . Τὰς ἀκούει καὶ πόρρωθεν, καὶ αἰσθάνεται τὴν φαντασίαν τοῦ φερομένην ἀκατασχέτως πρὸς τὸ ἄδηλον, πρὸς τὴν ἐρημίαν, πρὸς τὴν σιγὴν, πρὸς τὴν μόνωσιν· τὰς προφέρει καὶ μόλις, καὶ ῥῆγος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν συνεχεῖ, συσφίγγει, συνθλίβει, συσπᾶ πάντα αὐτοῦ τοὺς μῦς καὶ τὰς φλέβας. ΣΑΧΑΡΑ ἰδοὺ μία τῶν λέξεων τούτων.

Ἡ μεγίστη αὕτη ὄλου τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου ἐρημος, ὁμοία ἀπείρω ἀμμῶδει ὠκεανῷ, ἐν μέσῳ τῆς Ἀφρικανικῆς ἠπείρου, δίκην φαρμακερᾶς ζώης περιβάλλουσα τὴν ὄσφυν ἑνὸς τῶν μεγαλητέρων τοῦ Πλανήτου τούτου τμημάτων, ἐκτείνεται ἀπὸ Δ. πρὸς Α. ἐφ' 650 περίπου μιλ. καὶ ἀπὸ Μ. πρὸς Ἀρ. ἐφ' 120 — 150 μιλίων περιλαμβάνουσα ἅπασα 80=80.000 □ μιλ. κατ' ἐπιφανείαν ἑκτασίαν. Καὶ τὸ μὲν πρὸς Ἀ. μέρος, διῆκον μέχρι τῶν Λυβικῶν ὄρεων, ἔχον μᾶλλον πετρώδες καὶ τιτανῶδες ἔδαφος, καλεῖται ἰδίως Λυβικὴ ἐρημος· τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς Δ. μέγιστον μέρος, ἐκτεινόμενον μέχρι τοῦ Ἀτλ. Ὠκεανοῦ, ὀλίγον εἰσέτι ἐγνωμένον, καλεῖται ἐρημος Σαχάρα ἢ Σαχέλ, ὄλον σχεδὸν ἀμμῶδες, ἀνυδρον καὶ ἀφορον. Οἱ ὑπὸ τῶν ὄρεων τοῦ Ἀτλαντος φερόμενοι ὀλίγιστοι ποταμοὶ χάνονται ἅπαντες ἐντὸς τῶν ἐν αὐτῇ ἀπεράντων ἀμμῶν οὐδ' ὄλως συμβάλλοντες εἰς ἀρδευσιν τοῦ ἐδάφους τῆς.

Ἐφ' ὅλης ταύτης τῆς μεγάλης ἐρήμου εὗρηται ἐσπαρμένοι 32 περίπου ἐπίσημοι καὶ μεγάλοι Ὀάσεις ἔχουσαι ἐν αὐταῖς ἀφθόνους πηγὰς ὑδάτων καὶ ὁμοιάζουσαι ὡς νησοὶ τινες κείμεναι κατὰ μεγάλα ἀπ' ἀλλήλων διαστήματα ἐντὸς τοῦ καταπληκτικοῦ τούτου Ὠκεανοῦ τῶν θινῶν ἐπ' αὐτῶν διαιτῶνται πολλὰ τῶν ἀγρίων καὶ ἡμέρων ζῶων, ὡς λέοντες, πάνθηρες, καμηλοπαρδάλεις, πίθηκες, ἀντιλόποι, τίγρεις, λεοπαρδάλεις, στρουθοκάμηλοι, βόες, ἵπποι, πρόβατα, κάμηλοι καὶ ἄλλα· ἐκτάσεις μέγισται ἀλατος δεσπόζουσι τῶν ὄσεων τούτων ὑποδηλοῦσαι τοῖς γεωλόγοις, ὅτι τὸ μέγα τοῦτο μέρος τῆς ἠπείρου ἐκαλύπτετο πάλαι ποτὲ ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Κυριώτεροι τῶν ὄσεων τούτων εἶνε ἡ Τουάτ κειμένη ἐπὶ τῆς πρὸς Δ. κυρίως Σαχάρας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς διέρχονται τὰ καραβάνια ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Ταμβουκτοῦ, ἐπίσημος διὰ τὸ μεταξὺ τῶν μεσογειῶν χωρῶν τῆς Ἀφρικῆς ἐνεργούμενον ἐμπόριον. — Ἡ ὄσις Ἀραυάν 27 μίλια ἀπέχουσα ἀρκτικῶς τῆς Ταμβουκτοῦ. — Ἡ Ἀσβέν ἢ Ἀγαδὴ μεγάλη εὐφρόρος καὶ εἰς ἄκρον καλλιεργημένη, κειμένη παρὰ τὰ σύνορα τοῦ Σουδάν καὶ κατοικουμένη ὑπὸ 30,000 κατοίκ. ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑνὸς ἐγχωρίου Σουλτάνου.

ΕΡΗΜΟΣ ΣΑΧΑΡΑ

— καὶ ἡ Γούνα κειμένη μεσημβρινῶς τῆς πρὸς Ἀ. τῆς Σαχάρας ἐκτεινόμενης Λυβικῆς ἐρήμου, βιομηχανὸς καὶ ἐμπορικὴ, ἔχουσα μεγάλας ἀγέλας καμηλῶν καὶ διοικουμένη ὑφ' ἑνὸς ἐγχωρίου ἡγεμόνος.

Ἡ Σαχάρα, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως, ἐπὶ τῆς διακεκαυμένης ζώης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κειμένη, ἔχει δύο μόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ σταθερὰς ὥρας, μίαν ξηρὰν καὶ καυστικὴν, καὶ ἄλλην ὑγρὰν καὶ ὑετώδη. Οἱ ἡλιακοὶ καύσωνες ἐπικρατοῦσι μὲ παραλλάττουσάν τινα σφοδρότητα καὶ διάρκειαν τοὺς πλείστους μῆνας τοῦ ἔτους· κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον ἡ ἡλιακὴ θερμότης εἶναι μετριωτέρα, αὐξάνουσα ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρις Ἀ-

πριλίου, δε ο καύσων κατά τον Φεβρουάριον μήνα υπερβαίνει τους 30 βαθμούς.

Η έρμηος προσβάλλεται συχνάκις κατά το θέρος υπό όρμητικῶν ανέμων Σιμουῦ, Ἄρματταν καὶ ἄλλως ὀνομαζομένων υπό τῶν ἐγγυρῶν, ἐγειρόντων δ' ὡς κύματα σωρούς ὀλοκλήρους ἄμμου, οἵτινες δύνανται νά καταστρέψωσι πᾶν τὸ προστυχόν. Ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου ἄρχονται οἱ ὑετοί, ὑπάρχουσι ὅμως καὶ μέρη ἐν οἷς οὐδέποτε πίπτει σταγῶν ὕδατος.

Ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον ἐνεργεῖται διὰ καραβανίων ἐπ' ἀνταλλαγῆ πολλῶν φυσικῶν καὶ τεχνητῶν προϊόντων, ὅσα ἐκάστη χώρα καὶ πόλις δύνανται ἀφ' ἑαυτῆς νά παραγάγῃ· τὴν σήμερον ὡς καὶ ἀνεκαθεν ἀπαρραλλάκτως τὸ αὐτὸ γίνεται ἀπανταχοῦ διὰ τῶν αὐτῶν ὁδῶν καὶ μετὰ τὰ αὐτὰ τῆς ἐμπορίας ἀντικείμενα· τὸ ἐπὶ πολὺ ἄμμιῶδες καὶ ὀμαλὸν ἕδαφος τῶν Ἀφρικανικῶν ἐρήμων καθίσταται ἐξαιρέτως προσφευγὸς διὰ τὰς μακράς καὶ πολυχρονίους καμηληλασίας τῶν αὐτόθι ἐμπορευομένων λαῶν· αἱ συνήθεις ἀνταλλαγῆ γίνονται διὰ ψηγμάτων χρυσοῦ, βαμβάκιων, ἰνδικοῦ, κόμμιοις, λίθων κτλ. ἀλλὰ αὖθις τοιαυτὰ καραβάνια διέρχονται τὴν ἐρημον τῆς Βάρκας καταντώντα μέχρι τοῦ Καίρου καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τῆς Μέκκας.

Θρησκεία πάντων τῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων ὁάσεων διαιωμένων κατοίκων εἶνε μᾶλλον ἡ Μωαμεθανική· μέγα μέρος τούτων πλανᾶται μετὰ τὰ ποιμνία του πολλαχοῦ τῆς ἐρήμου διάγον βίον ἄγριον καὶ ληστροκόν. Μαχημωτέρα πασῶν τῶν φυλῶν, σχηματίζουσα ἐν μέγα καὶ μάχιμον ἔθνος εἶνε ἡ τῶν Τουαρκικῶν, κατεχόντων μείστον τμήμα τῆς μεσαιῆς ἐρήμου ἀπὸ τῶν συνόρων τῆς Βαρβαρίας μέχρι τῆς χώρας τοῦ Τουμβουκτοῦ. Οὗτοι ὀδηγοῦσιν ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων τὰ διὰ τῶν ἐρήμων ὁδοποροῦντα καραβάνια.

A.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΟΣΗΡΑΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

II

Εἶναι πολὺ δυσχερὲς νά ἐκτιμηθῆ τις, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν, τὸν χρόνον καθ' ὃν ἄρχονται ν' ἀναφαίνωνται τινὰ τῶν χαρακτηριστικῶν ἐκείνων ἀρχικῶν φαινομένων, ἐφ' ὧν προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν. Δυνάμεθα ἐν τούτοις νά εἰπωμεν, ὅτι ἐν γένει οἱ νέοι θαυμασιῶς ἀντέχουσιν εἰς τ' ἀποτελέσματα μιᾶς νοσηρᾶς ἀτμοσφαιρας καὶ ὅτι ἐνίοτε μόλις μετὰ δεκάδα ἐτῶν ἀναφαίνονται τὰ δυσάρεστα σημεῖα τῆς πρώτης περιόδου, περὶ ἧς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Φύσεως» ἀνεφέραμεν, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐξέλιξις εἶναι παροδικὴ καὶ βραδεία. Ἄπαξ ὅμως καταδηλωθείσης τῆς ωχρότητος τοῦ προσώπου, τῆς δυσπεψίας καὶ τῆς παροδικῆς κεφαλαλγίας, ἐπόμενον εἶνε ν' ἀκολουθήσῃ ἡ δηλητηρίασις· καὶ ἂν αἱ αὐτὰ ἀφορμαὶ ἐπιμένωσιν, ἐπιμέγουσιν ὠσάυτως καὶ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα χειροτερεύουσι τὴν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς.

Τούτουθεν ἴννοεῖ τις πόσον ἡ δηλητηρίασις ἐπέρχεται εὐκόλως ὁπότεν αἱ ζεῖξις ἐγκαθίστανται βραδεῖς καὶ ὁπότεν οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν νόσον ταύτην ἄγουσι ἡλικίαν τεσσαράκονταετῆ ἢ πενήκονταετῆ, εἰσὶν εὐρωστοί, πολὺσαρκοὶ καὶ πληθωρικοί, καὶ ἔχουσι φθάσει εἰς τὴν περίοδον ἐκείνην τοῦ βίου των καθ' ἣν ἀπολαμβάνουσιν ἐν ἐπικινδυνωδестаτῇ ἐνίοτε νωχελείᾳ τ' ἀγαθὰ ἄτινα μακρὰ πείρα καὶ ἐπιπονος ἐργασία τοῖς παρέσχεν.

Πάντες οἱ ἀπομεικρυσμένοι πρόδρομοὶ οὗς κατετάξαμεν ἐν τῇ 1ῃ καὶ 2ᾷ περιόδῳ θεραπεύονται πλέον ἢ ἦττον, οὕτως εἰπεῖν, αὐτομάτως ἐκ τῆς νοσηρᾶς ταύτης τοῦ σώματος τῶν καταστάσεως καὶ τῶν οὕτως ἀκουσίως εἰσχωρησάν-

των παρ' αὐτοῖς καταστρεπτικῶν ζέων ἐκ περιστάσεως ἐντελῶς ἀπροόπτου. Τοιαῦτα παραδείγματα παρατηροῦμεν παρὰ τοῖς ἄγουσι τριακονταετῆ ἢ τεσσαρακονταετῆ ἡλικίαν, οἵτινες ἐρχόμενοι εἰς γάμου κοινωνίαν ἀποτόμως διακόπτουσι τὴν μετὰ τοῦ παρελθόντος διαβίωσιν. Ἡ ὑγίεια τούτων ἀποκαθίσταται ἐντελῶς ἀρίστη.

Ὅποτεν ἀναμνησθηκαὶ τις τὴν στενὴν τάσιν τῆς γενικῆς παραλυσίας παρὰ τοῖς ἀνδράσι καὶ τὴν σπανιότητα παρὰ ταῖς γυναῖξι, δέον νά μὴ λησμονῆ ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἡ νόσος αὕτη ἔχει ὡς ἀρχὴν συνήθως τὴν συμφορῆσιν, καὶ ὅτι ἡ μεγάλῃ ἐπιρροή ἦν ἡ ἀτμοσφαῖρα τῶν καφεῶν ἐξασκίει εἰς τὴν ἀνάπτυσιν τῶν συμφορῆσεων δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐξήγησιν τῆς διαφορᾶς, ἧτις τόσῳ ἐπισιθητῶς ὀφίσταται μετὰ τῶν δύο φύλων, καθότι, ἐρωτῶμεν, οἱ ἄνδρες μακρὰν πάσης οἰνοπνευματικῆς αἰτίας ὄντες, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίρροισιν τῆς συμφορῆσεως, περὶ ἧς ἤδη ὠμιλήσαμεν; Φρονούμεν ὅτι ἡ αἰτιολογικὴ αὕτη πληροφορία παρεγνωρίσθη, ἀλλ' οὐχ' ἦττον ἐπανευρίσκομεν αὐτὴν πολὺ συχνάκις εἰς περιπτώσεις τινὰς ἐγκεφαλικῶν παθήσεων, ὧν αἱ αἰτίαι διετέλουσιν μέχρι τοῦδε μυστηριώδεις.

Ἐξ ὅσων ἀνωτέρω εἶπομεν, ἰδίως περὶ τῆς γενικῆς παραλυσίας, δὲν ἐπιτεταί ὅτι ἡ πάθσις αὕτη εἶνε ἡ μόνη ἢ παρετηρήσαμεν εἰς τὰς συνέπειας τῆς ἐν τοῖς καφεῖσι διατριβῆς. Ἄπαξ φρονούμεν ἀπεναντίας, ὅτι εἰς ὅλας ἡ σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς παθήσεις τοῦ ἐγκεφάλου, αἰτινες ἔχουσιν αἰτίαν τὴν κατάστασιν τῆς συμφορῆσεως ὡς σημεῖον ἀφετηρίας, ἡ ἐπίδρασις τῆς ἀτμοσφαιρας τῶν καφεῶν δύνανται ἀλλοθᾶστω νά σημειωθῇ τοῦλάχιστον ἐπαξ' ἐπὶ δέκα, ὡς αἰτία τῆς ἀναφερθείσης καταστάσεως.

Ἐπιβεβαιούμεν τὸ κύρος τῶν δεδομένων τούτων μετὰ πείραν καὶ ὑπομονητικὴν ἐξέτασιν ἀνερχομένην ἤδη εἰς ἀπώτερον ἐποχὴν, καὶ ἀφοῦ ἐσημειώσαμεν μετὰ λεπτομεροῦς φροντίδος ἀπάσας τὰς ἐκδηλωτικὰς ἐνδείξεις ζέως ἐναντίας πρὸς τὰ σοφὰ παραγγέλματα τῆς ὑγιεινῆς. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι αὐστηρὰ καὶ ἀμερόληπτος ἐξέλεξις τῶν ἀνωτέρω πορισμάτων θὰ ὀδηγήσῃ πάντα φιλοπερίεργον καὶ φυσιοδίφην εἰς τὰ αὐτὰ ἀπόλυτα καὶ ἀναμφισβήτητα δεδομένα, διότι ἐν τῇ ἱατρικῇ τὰ πορίσματα τῆς παρατηρήσεως σπανίως δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς διχογνωμίαν μετ' ἐμβριθῆ καὶ ἐπιμελετημένην ἐξέτασιν καὶ μελέτην.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐνθαυρονόμενοι δυνάμεθα νά ἐξάξωμεν τ' ἀκόλουθα συμπεράσματα.

1ον. Τὰ καφεῖα, ὅπως σήμερον διατίθενται, πᾶν ἀπέχουσι τοῦ νά ἦνε ἀκούοντως ἀερισμένα· κατὰ συνέπειαν ἡ ἐν αὐτοῖς διαμονὴ καθίσταται νοσηρὰ.

2ον. Παρὰ τοῖς πλείστοις ἐκ τῶν συνηθόντων πολυώρων εἰς τὰ καφεῖα, παρατηρεῖται μετὰ χρόνον, οὗτινος εἶνε δύσκολον νά ὀρισθῇ ἐντελῶς ἡ διάρκειαι, εἶδος ἐιδικῆς τινος δηλητηρίασεως· ἡ ἁρμονία τοῦ σώματος διαταράσσεται καὶ ἐκδηλοῦται τέλος τῆσις πρὸς ἐγκεφαλικὴν συμφορῆσιν.

3ον. Τὰ δυσάρεστα ταῦτα ἀποτελέσματα εἰσὶν ἐντελῶς ἀνεξάρτητα τῆς οἰνοποσίας καὶ μάλιστα οὐσιωδῶς διαφέρουσιν, ἀφοῦ τοιαῦτα παρατηροῦνται παρ' ἐγκρατεστάτοις ἀνδράσιν, οἵτινες ἐκλαμβάνουσι τὰ καφεῖα ὡς ἐντευκτήρια τῶν ὑποθέσεων των ἢ τῆς διασκεδάσεως καὶ οὐχ' ὡς τοπία ἐνθα ἀφθῶνας καὶ δωρεᾶν τοῖς παρέχεται ἡ νάρκωσις ἢ ἡ μέθη.

4ον. Ἐκείνο ὅπερ ἀποδεικνύει τὸν εἰδικὸν χαρακτήρα τῆς ὑπὸ τὸν τύπον συμφορῆσεως ποικίλης ταύτης δηλητηρίασεως, εἶνε ὅτι πάντα τὰ παρατηρηθέντα φαινόμενα ἰδίως ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τῇ δευτέρῃ περιόδῳ αὐτομάτως ἐξαφανίζονται χρόνον τινα μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς ἀφορμῆς.

5ον. Πᾶσαι αἱ ὀξεῖαι ἢ χρόνιοι νόσοι, αἰτινες προσβάλλουσι τὸν ἐγκεφαλον καὶ ὧν ἡ αἰτιολογία διατελεῖ ἀνεξέταστος, δύνανται νά ἔχωσι ὡς ἀφορμὴν ἐπαξ' ἐπὶ δέκα τὴν ἐν τῇ πνιγρᾷ καὶ ἐλαττωματικῇ τῶν καφεῶν ἀτμοσφαιρᾷ πολὺωρον καθ' ἐκάστην καὶ πολυετῆ διαμονὴν τῶν προσβαλλομένων.

B. Ὁρσοταίν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἐμπνεύσεις. — Ἐν κλάσμα. — Ἀναφυκτικὰ ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς πανδαισίας. — Ποίησις καὶ στερομετρία. — Ἀρτηρία ἀνευ αἵματος. — Ὀλίγη δόσις σχετλιασμοῦ. — Ἀδιάκριτοι θεσμοὶ φωτεινῶν δεσποινίδων. — Μνημόσυνον τοῦ ἀρχικαγελαρίου Μῶρου. — Καμπάνες ἀνευ ἤχου. — Τὸ Ν. Φάληρον καὶ αἱ παραστάσεις τοῦ θεάτρου. — Εἰς σολογισμὸς διὰ τὴν Δογικὴν. — Νεωτῆ ἀνακάλυψις μυδραλλιοβόλων ἐν Ν. Φαλήρῳ. — Οὐροδρομοῦσι. . . — Κυριακὴ καὶ Φάληρον. — Βλασσαροῦν. — Δημόσια θεάματα ἀφορολόγητα. — Δύο 21. — Λάβαρον με . . . ἡμισέληνον. — Σημαντικαὶ ἀνορθογραφίαι . . . σωματικαὶ. — Πυλία καὶ Ἄστρος. — Ἐτυμολογία 44 ὀκιάδων καὶ 8 βαθμίδων. — Μουσικὴ . . . ἐπιτιμῆσις. — Ὀχ, γόχ. — Ὁ κάλιος . . . τῶν ποδῶν. — Εἰς Μαχαίρας προκαλῶν ὀρεκτικὸν φαγητῶν καὶ . . . τὸ τέλος.

Ἐὰν ὁ τυφλὸς τοῦ Μέλτος ραφιδὸς ἐνεπνεύσθῃ με ὅλην τὴν τυφλότητά του ἐκ τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν Τρωικῶν ἡρώων καὶ τῆς μῆνιος τοῦ Διου Ἀχιλλέως, ἐκ τῶν θαλασσοπνιγμῶν τοῦ Ἰθακασίου ἀνακτος ἢ τῶν βατραχῶν καὶ μυδῶν τὰ ἀθάνατα ἐκείνα ἐπη, εἰς ἃ χρεωστῶ τὴν κατὰ 5¹⁵ ἐλάττωσιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ γυμνασιακοῦ μου ἀπολυτηρίου μ' ἐκείνα τὰ ὀνομῆν, ἔθροισέσεσι καὶ ἀνοπαῖα καὶ ἐμπάξσο καὶ ἄλφια . . . ἰάν ὁ Πετράρχης καὶ ὁ Δάντης, ὁ Γκαίτε καὶ ὁ Σίλλερ, ὁ Βύρων καὶ ἡ λοιπὴ διεθνὴς ποιητικὴ χορεία ἀνυπόλοτο εἰς τὰς κωνᾶς καὶ καταστρογγύλους σφαιράς τοῦ ἰδανικοῦ διὰ τῶν ποιητικῶν πρὸς τὰς Βεατρίκας καὶ Ἐλεονώρας ἐρώτων των, ἐγὼ ταπεινότερος τῶν Ἀιφελιῶν ἐκείνων πνευμάτων, τὴν ἐμπνευσὶν θηρεῶ εἰδῶ κ' ἐκεῖ. Εἶνε ζωνρὰ ἡ θεότης μου αὕτη καὶ ἀγαπᾶ νά περιπλανᾶται, ὡς πενταετῆς παιδίον. Τὴν συλλαμβάνω λοιπὸν ὅπου τὴν εὔρω. Εἰς τοῦ Γιαννιῶν, εἰς τὸν «Παράδεισον», εἰς τὴν θίνα τοῦ Φαλήρου, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὸ Χασεκῆ, εἰς τὸ Θησεῖον, εἰς αὐτὴν τὴν πάσης πεζότητος πεζοτέραν ὁδὸν Σταδίου, τὴν ἐκνευρισμένην ἀρτηρίαν τῆς «καρδιάς» τοῦ ἔθνους, ὡς ἀποκαλοῦνται αἱ Ἀθηναὶ ἀπὸ Καποδιστριαῦ κ' ἐντεῦθεν . . .

Ἄλλ' οἴμοι, καὶ φεῦ, καὶ ἰώ, ἰώ! . . . Ἐχὼ ἀπὸ τινος, ὁσάκις ἰδίως πρόκειται νά γράψω τι, ἐν ἑκατομύριον ἔχθρῶν θυληκῶν, ἐπιφθῶν—ἀφοῦ εἶνε θυληκοὶ — ἐπιφθῶν, ἀπολεμήτων, ἀδυσωπῆτων, ὧν καὶ ἡ σιὰ ἀκόμη μ' ἐνοχλεῖ. Θέλετε τὴν γνωριμίαν των; Τὰς γνωρίζετε. Ἐν τούτοις, εὐχαρίστας τὰς παραδίω εἰς τὴν κοινὴν καταφρόνησιν καὶ τὸ γυναικεῖον ἀνάθεμα. Καλοῦνται . . . ἡλικιακὴ ἀκτίνας. Ἰούλιος μὴν καὶ κάτοικος Ἀθηνῶν! Σῶσον με, ὦ Δάντη, με τὴν Κόλασιν σου. Θὰ μοῦ ἐπιπῆτε ὅτι γράφω οὐτοπίας, ὡς ὁ αἰδιμὸς αἰθεροβάμων Θωμάς Μῶρος, ὅστις ἐγραφεν θεωρίας τὰς ὅποιαις ἐὰν ἐγραφεν ἄλλος τις παρ' ἡμῖν θὰ ἔθεωρεῖτο 99 τοῖς 100 μωρός. Ἄλλ' ἐγὼ γράφω συλλογισμοῦς. Καὶ πῶς ἔχῃ, ἀφοῦ ὁ Μῶρος μοὶ ἐνθυμίζει ἀμείσις ἄλλον μακαρίτην καὶ συναγωνιστὴν του ἢ μᾶλλον ἀρχηγὸν ἐν τῇ φαντασιοπλασίᾳ, Θωμᾶν καὶ οὗτος ἀπίστον, ἂν καὶ μόνον, Καμπανέλλαν τὸν συγγραφεὰ τῆς Ἠλιουπόλεως. Καὶ ὅμως αἱ ἡλικιακὴ ἀκτίνας δὲν φεῖδονται οὔτε τὰς καμπανέλλας, τὰ ὄρατα ἰόχροα χωνοειδῆ ἄνθη, οὔτε . . . Τί ἤθελα νά εἶπω; Ἰατατταῖ! Αἱ ἀκτίνας με ὠθοῦν εἰς τὸ Φάληρον. Ἄλλ' ἔχασα τὸν εἰρμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ὅπως καὶ τὸν εἰρμὸν . . . τῶν σκέψῶν μου. Προσθᾶνω τὸ τραῖνο, φθάνω εἰς Νέον Φάληρον, τὸ Φάληρον μοὶ φέρει πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ θέατρον, τὸ θέατρον τὸν Γαλλικὸν θίασον, καὶ οὗτος τὰ προγράμματα του καὶ ταῦτα τὸ ἐρώτημα, διατὶ δὲν παρεστάθησαν ἐφέτος ἡ Καμπάνες τῆς—μὴ τὸ πρόσωπον ἀποστρέψῃτε, αἰδήμονες δεσποινίδες— . . . Κερατουπόλεως, ἀλλ' ἐπροτιμήθη πρὸς ἰκανοποίησιν ἰσως, ὁ οἰκοδομικώτατος, ἀγαθὸς οἰκογενειάρχαι, Βοσκάκιος; Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ μὲν Οὐτοπία μᾶς φέρει εἰς τοπία, μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, ἡ δὲ Ἠλιουπόλις μᾶς ἐνθυμίζει μίαν παράλειψιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ κωμειδουλλογίου, καὶ αὕτη εἶνε, μὴ λησμονώμεν, ἡ Κερατούπολις.

Φάληρον! Φλοισβίζει, —δὲν πιστεύω νά τὸ ἀρνηθῆτε— τὸ γαλανὸν κυμάτιον, πνέει ἠδὺς ὁ Ζέφυρος, κυμαίνεται ἐν τῷ κενῷ ἡ ἀρμονία τῶν μουσικῶν τόνων, πυρπολοῦν καὶ κατακαίουν καρδιάς οἱ τῶν δεσποινίδων μυδραλλιοβόλοι ὀφθαλμοί, πρὸ τῆς φλογερᾶς θερμότητος τῶν ὁποίων ἀνίσχυρα ἀντιδοτὰ ἀποβαίνουσι τὰ παγωτὰ τοῦ Χαραμῆ καὶ αὐτὰ τὰ λογοπαίγνια ἐνὸς φρικώδους φίλου. Σύρομαι ὁ φίλος ὡς ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τούτου—τοῦ πᾶν ἄλλο ἢ ἐκλογικοῦ—ἀκαταμαχῆτως ὡς Ἐλλῶς, ἀσυνειδήτως σχεδόν, εἰς τὴν κυματοχαϊδεμένην καὶ ἀμμοβριθῆ ἀκτὴν . . . Θεάμα ἐκεῖ ἐπαφρόδιτον καὶ ἐπιτερπέες ἰλκυὶ καὶ ἠδῶναι καὶ δεσμευεῖ τὴν πονηροτέραν προσοχὴν. Σώματα μὲ τὴν προπατορικὴν τῆς δημιουργίας ἀμψίσει νήχονται, καὶ ἀναφαίνονται κ' αἴφνης βυθίζονται, ἐνθ' παρέκει παρλάζουσι καὶ ἐκτινάσσονται καὶ κάμπτονται, ἄλλα δ' ἐπιπλοῦσιν ὡς σάνιδες καὶ ἄλλα οὐροδρομοῦσιν . . .

Εὐτυχῶς δὲν εἶνε Κυριακὴ καὶ δύνamai νά ἀπολαμβάνω ἀνέτως τῶν Φαληρικῶν θεαμάτων. Ἄ, Κυριακὴ καὶ Φάληρον, οἶα τερατώδεις σύζευξις εἶνε ὡς νά λέγετε Μόζαρτ καὶ μπουζούκι, ντιστεγκῆς καὶ κουτσαβάκης, προϋπολογισμὸς καὶ ἀλήθεια, Ρωμῆος καὶ τέχνη. Ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι, χωρὶς νά ἔλθῃ ἀκόμη ὁ Σεπτέμβριος, μετακομίζονται εἰς Φάληρον, ἐνθα τὰς Κυριακάς βλέπει κανεῖς ἀντὶ ἀραχνούφῶν ὑφασμάτων κομμένων κατὰ τὸ τελευταῖον Saison, τσεμπέρια καὶ σεγκουῖνια καὶ βράδες καὶ παντόφλες τῶν κατοίκων τῆς Βλασσαροῦς, τοῦ αἰ-Φιλίππα καὶ τῶν Ἀείρων, διαγκωνιζομένων ἐν δημοκρατικῇ ἰσότητι πρὸς τὸν κομψὸν καὶ κορσαρισμένον ἀνθυπὶλαρχον μὲ τὴν κυρτὴν σπάθην καὶ τὸν σιδηρωμένον μύστακα ἢ μὲ ἀναιμικὸν γαντοφοροῦν λιμοκοντορίδιον μὲ τὸ fin de siècle φάθινον καπέλλον καὶ τὴν ἀπὸ φούλια δέσμη ἀριστερὰ εἰς τὴν κομιοδόχην. Ἀπαίσιον ἰδεῖν! . . . Καὶ τὸ κυμάτιον δὲν ἀκούεται πλῆον καὶ ὁ Ζέφυρος χάνει τὴν ποίησιν του ἐνεῖα τοῦ ἐκ σκορῶδων ἀντὶ φῶδων δεινῶν ἀπόζοντος Ψυρριώτου κουτσαβάκη καὶ τὰ βλέμματα τῶν δεσποινίδων κρύπτονται καὶ γυμνοῦνται πάσης δυνάμεως καὶ χάριτος πρὸ τοιούτων ἀημοσιῶν θεαμάτων ὡς λ.χ. παρερχομένης συμβίας διατρεχούσης τὸν ἑνατον μῆνα, ὡς διακρυπτεῖ πεφουσιωμένη ἡ κοιλιακὴ προβλῆς τοῦ σώματος τῆς.

Ἡ προβλῆς μὲ φέρει εἰς τὴν ἐφαλίδα, —διότι προβλῆς εἶνε ἀκυρόλεκτον προκειμένου περὶ ἐπιθαλασίου ἐξέδρας— ἧτις κατάφωτος, σηματοστόλιστος καὶ καρεκλοβριθῆς ἐξέινει προχθῆς 350 Γερμανοῦς γυμναστάς, ὁ ἐστὶ 350 ἀθλητικὰ σώματα καὶ ἰσαριθμοὺς ἀθλητικώτερας ψυχὰς.

*

Εἴκοσι καὶ εἰς κανονοβολισμοὶ εἰθισται νά ρίπτωνται εἰς τὰς τελετὰς καὶ ἐπισήμους ὑποδοχὰς· τῶρα, ὁ εἰς ὁ ὑπεράριθμος τί θέλει, εἶνε παλαιὰ ἱστορία, ἔχουσα τὴν ἀρχὴν τῆς εἰς λάθος τοῦ κανονοβολιστοῦ κατὰ τινα ὑποδοχὴν αὐτοκράτορος τινος ἐν τῇ ξένη. Εἰς εἴκοσι λοιπὸν καὶ ἐν ἠριθμοῦντο καὶ τὰ ὄργανα τῆς Φιλαρμονικῆς, ἅτινα προηγούντο τὴν πρώϊαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου τῆς εἰρηνικῆς ἐπιδρομῆς τῶν Σαζῶνων φιλογυμναστῶν, μὲ τὰς πανερέθρους ξανθὰς κεφαλὰς των, ὧν ἐκάστη καὶ ἰδίου σχήματος πῖλον ἔφερε, μὲ τὰ μετάλλια των ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἐν ἐπὶ κεφαλῆς μικροσκοπικὸν μὲ Τουρνια(1) ἐμβλήματα—διὰ νά μᾶς περιποιηθοῦν ἰσως—λάβαρον! Συγγνώμην διὰ τὰς γρονθοκοπουμένας ταύτας λέξεις γυμναζονται καὶ αὐτὰ ἐν τῇ πάλῃ τῆς ἀντιθέσεως! Ὅθ' ἐπροτίμων ἐν τούτοις ἀπὸ τὴν ἡμισέληνον, ἐν σέληνον νά εἶχον.—Εἰς τὰς τετραδάς των διακρινῶ καὶ τινὰς χονδράς ἀνορθογραφίας λ.χ. χωλοῦς, ὑβούς, αἰτινες θὰ εἶχον, ὑποθέτω, πρὸς τὴν γυμναστικὴν ἐν λόγον ἔχον τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων μας πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον. Ὅλοι φέρουν πῆρας, πικρὰν ὅμως πείραν ἔχον περὶ τοῦ Γερμανικοῦ ὄρατου φύλου, ὅταν μετὰ τῶν προμνησθέντων ἀναπήρων ἰδῶν καὶ τινὰς γυναικῶν τῶν γυμναστῶν, αἰτινες ἔμποροῦσαν καὶ νά λείψουν . . . Τριά-

κοντα ήσαν, και τριακοντα ζωνταναι εφαινοντο διαμαρτυρια κατα της στοιχειωδιστερας, της κοινοτερης ωραιότητας. Και επειδη πας κανων έχει την εξαίρεσιν του, θα εξαίρεσω μίαν και μόνην, ης δυστυχως δεν γνωρίζω το όνομα, ίνα χρυσουόν το παραδώσω εις την άθανασίαν...

Είχον την τιμήν και την τύχην να είμαι μετ' άλλων Φιλαρμονικων ξεναγός. Έμαρτύρησα μα τους Άγιους Πάντας. Εφώναζον στεντορείως: Αμμωνίαν λ. χ. τινές εξ αυτών και ενφ ήτοιμαζόμεν δια το φαρμακείον καταλαμβάνω ότι ήνθουον την πλατείαν της Όμοιοίας!... Ση ήρώτων: «Που ξενοδοκείον Πυλίας;» και εξήτηον το ξενοδοκείον της «Πόλεως», του Άστρους σου έλεγον, και συ ήσο υποχρεωμένους να τους οδηγήσης εις το του «Άστρους»...

Άς κατέλθωμεν πάλιν εις Φάληρον και διευθυνθώμεν προς την εραλίδα. Με πλησιάζει εις Γερμανός και μοι λέγει γερμανιστί: Πόθεν παράγεται το όνομα Φάληρον; — Ά, τφ άπαντώ. Μερικοί λέγουσιν από τον Φάληρον, ένα ήρωα, άλλ' ορθότερα εινε μία άλλη πολυ βαρβα ομως και ύψηλή, λυρικη άλλ' άνευ περιπωμένης παραγωγής. Δηλ. εκ του fa τόνου της μουσικής κλίμακος και του λήρος. Ο τόνος καθως ήξούτε ισοδυναμεί με 44 οκάδας, η δε κλίμαξ θα έχη όπωσδήποτε εν ύψος. Άλλ' αίφνης αγράμματος συνάδελφος: Μή, ρε, συ τον περιπαίζεις. Αυτά εινε λήρα, που δεν αξίζουν μια πεντάρα...» Και ούτω πλησιάζει να... συμπληρωθή η μουσική κλίμαξ δια της επιτιμησεως του φίλου μου. Ο Σάξων μόνος δεν ήνόησεν ότι άφου εις την λέξιν περιείχετο λήρος, και η εξήγησις θα ήτο... άνόητος. Προς άποφυγήν εν τούτοις παρεξηγήσεως δηλώ ότι ο προκαλήσας μουσικός συνάδελφος δεν εινε ο κατά την μορφήν άλλως μουσο τραφής κ. Φιλαδελφεύς.

Η τιμωρία δεν ήργησε να επέλθη σκληρά και άδυσώπητος. Εις τον συνωτισμόν εκείνος επί της εραλίδος, ενφ η άτμοσφαιρική πίεσις η θλίψις ήτο δροσερά, αισθάνομαι αίφνης σφοδράν πίεσιν επί του ποδός μου ήτις με κατέθλιψε. Πελώριος Γερμανός, κοκκινογουλι με πόδας και χείρας και... δίοπτρα, ως τυφλός πίπτει επάνω μου και ο έλεφαντινων διαστάσεων ποός του, ο επί τόσα έτη εν Γερμανία γυμνασθείς, πατεί τον ιδιόν μου. Χόχ! φωνάζω και ευθύς 350 στόματα Γερμανικά φαγωμένα εβόησαν και συνετάραξαν την γαλήνην της θαλάσσης δι' άπείρων Χόχ, χόχ!... Τριακόσια πενήκοντα βρονταί! Ένόμισαν ότι εξητωκραύγασα Γερμανιστί και άπήντων!...

— Σας επάτησε, μοι λέγει ο λογοπαίκτης φίλος.
— Χόχι, τφ λέγω κ' έγώ άντεδικούμενος.

Εκ των γενομένων προχείρως εξηγήσεων εξήχθη ότι ο Γερμανός σπείσας άφθόνως, κατα την συμβουλήν του προσφωνήσαντος αυτους ημετέρου κ. Φιλαδελφεύς, εις τους θεούς της αρχαιότητας και δη εις τον Βάχον, ενόμισε ότι προσέκοψε εις κάλω τινα. Πλήν φεΐ! ήτο ο... κάλος του ποδός μου, οστις μοι επροξένησε πόνον εν δεν ήτο δυνατόν να μετριάση ούτε αυτό το κάλλος μιās πλησίον δροσεράς Έλληνίδος, ήδύτατα μειδιώσης. Το μειδιάμα της εν τούτοις εκείνο μ' άπειρημίωσεν άργότερα δια το πάθημα, όσον δεν άνέμενον.

Έτοιμαζόμεν να εξακολουθήσω την περιπλάνησιν μου επί της εραλίδος, ότε συναντώ—οια καταδρομή της τύχης—παλαιόν τινα γνώριμον, τον κ. Μαχαίραν... Τούτο ήρκειε δια να μου κοπή όριστικώς και τελεσιδικώς η βρεξις.

Εν τούτοις θα κάμω, δια να τελειώσω, μίαν παρατήρησιν. Διατί να μη υπάρχουν με τα προσφερθέντα εις τους Γερμανούς σέγκουιστ και μερικοί... Γάλλοι ψημένοι; Νομίζετε ότι δεν θα τους κατέτρωγον με πολλήν ευχαρίστησιν και μετ' άθλητικής όρέξεως οι φίλοι Γερμανοί, αυτοί, οτινις τώρα θα περιάγωσι το λάβαρον και τας... κυρίας των εις τας ρύμας της Θεσσαλονίκης;...

Δίκ.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΑΦΩΝ

Α.
ΦΩΝΗ ΝΕΚΡΑΣ

«Πως αγαπώ να σκέπτομαι εις τών νεκρών την πόλιν!»
Δ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Δεν γνωρίζω διατί πρό της θεάς τάφου νεάνιδος κατανύσασται μέχρι βάθους η καρδια μου, μέχρι μυχιών η ευαίσθητος ψυχή μου κλονίζεται... Άγνωσά διατί άκουσίως μου ιδύω το βήμα εκεί, όπου κόρης καλλιμορφον σώμα τον ύστατον ήδη καθεύδει...

Σταυρός λευκός, απερίττως ωραίος, όλίγα λευκάνθημα μεμιγμένα μετ' άμαράντων, ηλικία μόλις του δεκάτου εβδόμου Μαίτου μακρόθεν τον ούδον άτενίσασα, λυγμοί ύπόκαυφοι καιρίως πληγείσης μητρός προσείλκυσαν σύντονον προς το μέρος εκείνο του κοιμητηρίου την έμην προσοχήν.

Έστην, σεβασθείς το μεγαλειον της πενήμου ταύτης εικόνας.

Παρητήρουν μετ' άλλους την δύστηνον εκείνην μητέρα καταλειβομένην υπό των δακρύων, ενφ συγχρόνως εκάστη τούτων σταγών ως μάχαιρα διστομος επέρα την θλιβομένην καρδιαν μου... Υπάρχουσι παρά τφ άνθρώπω στιγμαι όδύνης τοσοϋτον επίσημοι και σεβασταί, πένθη τοσοϋτον μεγάλα, ώστε ουδέ ένα θρήνον, ουδέ μίαν μόνην οίμωγήν, ουδ' ένα στεναγμόν μόνον δύναται να ρίψη ο άλλων εις το χάος. Κλαίει τότε η ψυχή, και τα δάκρυα εκείνα ειναι το γλυκύ άποστάλαγμα των ψυχικών εκείνων κλαυμάτων...

Το πένθος άποπνίγει τον θρήνον...

«Έρωτος θύμα»

Υπό το κράτος των δύο τούτων φοβερών λέξεων, άς μετ' αγωνίας ανέγνωσα επί του μελαγχολικού εκείνου σταυρού, έγγραφα συγκεκινημένος τα κάτωθι. Παραδίδων ταύτα σήμεραν τη δημοσιότητι επικαλούμαι την προσοχήν παντός ευαισθήτου.

Είμαι η φωνή της νεκράς...

Β.

«Καρδια πάλλουσα, ψυχή αισθανομένη, ιδού το πάλν ψυχή υπέρ μιās ευγενούς ιδέας αγωνιζομένη, ιδού το ιδεώδες εν τη ύψιστη της τελειότητος αυτού φάσει. Μη ο Έρωσ δεν ειναι ευγενής ιδέα; μη ο υπέρ ταύτης αγών δεν ειναι αγών καθήκοντος και τιμής; τίς την άρσιν του καθήκοντος διανοήθη; η τίς την τιμήν αυτού δεν επόθησεν αλώβητον; ω! πόσον ωραίον, πόσον έξοχον και μεγαλοπρεπές ειναι η υπέρ του καθήκοντος και της τιμής πάλη!

Ω Λατρεία! Ω Έρωσ! δύναμις ιερά, αγνή, αρθιτος, δύναμις ακαταγώνιστος, πόσον ένδυναμοίς τοσ άνθρώπον, αλλά και πόσον τον εξασθενείς, όπως τον ίνισχύσης! Ναί! πρό Σου ουδέν να κατισχύση δύναται. Άλλά διατί ενφ του κόσμου δύναμις ύμνεΐσαι άναμορφωτική, ενφ αναγεννήσεως φωτός οι πρό του σκήπτρου Σου κύπτοντες λαοι πληροϋνται, διατί της πάλης Σου τον πόνον ως μόνον όπαδον καθώρισας άχώριστον; διατί, ενφ άείποτε του δυστυχούς φρούριον άπόρθητον ύπάρχει, ενφ σωσίβιον τοίς ναυαγοίς του κόσμου τούτου πάντοτε ήθεωρήθης άσφαλές, της φλογεράς φερέτρας Σου ουδέ καθ' εν ήλάττωσας τα βέλη και του ίου αυτών ποσώς δεν μετριάσας την δύναμιν; Ω! της ανθρωπίνης ματαιότητος... Πρέπει λοιπόν να έχη τις λιαν μεγάλην την ψυχήν, το θάρρος ακατάβλητον, όπως του Έρωτος άντιμετωπίση την μορφήν; πας ύψηλός σκοπός λοιπόν τον πόνον πρέπει ως μόνον συνοδόν αιώνιον να έχη και την συμφοράν;

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑΣ

Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΡΟΒΙΝΣΩΝΩΝ

Περατωθείσης της έκτυπώσεως έν μεταφράσει του Β' έργου του Ιουλίου Βέρν, Ο Σ αν σ ε λ λ ω ρ, ως έν τφ ημετέρφ συγγράμματι άνεφέραμεν, ήρξατο ήδη και προβαίνει εις πέρας η του Γ' έκτύπωσις της Σχολής των Ροβινσώνων, περι ου άποστέρωμεν ν' αναφέρωμεν πλείοτερα, διότι οι ημετεροι άναγνώσται άρκούντως κατενόησαν την σημαντικότητα επείσθησαν περι των έργων του διασημου Γάλλου συγγραφέως. Άρκούμεθα μόνον αναδημοσιεύοντες εναντι δύο [εκ των [εικόνων του έν λόγω έργου της Σχολής των Ροβινσώνων.

Η ήμερα προαιωνιζετο ευμορφοτάτη.

«Φωτιά! φωτιά! — Φωτιά!»

Φεΐ! Του Μαρτυρίου η σφραγίς έτέθη πανταχού άνάθημα αιώνιον από καταβολής τον κόσμον πληττον. Γενεά έρχεται και γενεά παρέχεται κ' επί τον άνθρωπον εις άεί επίκειται, ως σπάθη Δαμοκλέους, της Ειμαρμένης η άρά... Μάρτυρες της Έπιστήμης και του Ευαγγελίου, ευεργέται της ανθρωπότητος, δεν άνήκει μόνον εις υμάς ο στέφανος της Δόξης και της Άθανασίας από των τάφων τα βάθη τα λυγρά ήχοϋσιν έτι διατόρως εις τα ότα μου οι κοπέτοι των τεθλιμμένων καρδιών και οι όλογγμοι, ουρανίων μαρτύρων του Έρωτος εξαγιασθεισών δια των δακρύων, άτινα ιδώ, επί της μελαμβαθοϋς ταύτης των στεναγμών κοίτης, μοχθοϋσαι, έχουσαν... το αίσθημα είχεν ήδη εκραγή, η πλάξ της ήσυχίας είχε καλύψη τον Έρωτα, οι θρήνοι είχον πλέον παρέλθη, και αι ψυχαι άπέπησαν άπαστράπτουσαι προς την Αιωνιότητα, ως άπέπησαν εκείναι των μαρτύρων σελαγίζουσαι προς την Άθανασίαν...

Ο του Έρωτος μαρτυρική τριάς, κατασκευασμα του αιδιου της Ανάρχου Σοφίας Έρωτος, άπαύγασμα της Υψίστης Πηγής της Αγάπης, ω! πόσον Σι λατρεύω! ω! πόσον η ψυχή μου εξαίρεται ενθουσιώσα, όποταν της καρδιας μου οι όφθαλμοι άτενίσωσι προς Σι διάπυροι! μη η προς Σι λατρεία δεν ειναι και λατρεία της Υπερτάτης Αρχής; οι αιώνες εκλιναν εν σεβασμφ πρό Σου το γόνυ, ως μετά φόβου εκλιναν αυτό πρό του Θεου... Σύ, άπόρροια της αφάρτου καλλονής, από μόνου του Παντοδύναμου έκεις την καταγωγήν ύφίστασαι πρό της Δημιουργίας και μόνον αυτή θέλεις συναπολοσθη έμπνέσαι εκ του Θεου, ως τρέφεται από μόνης της Φύσεως; εν τφ θριάμβω Σου διορώ την ύπεροχήν Σου, εν τη μορφή Σου διαβλέπω την δύναμιν της Θείας Υπεροχής...

Έρωσ! όνομα γλυκύ, μελωδία ύψιστη, έκφανσις του άπολύτως ιδεώδους, πάλν ο,τι μέγα, πάλν ο,τι ύψηλόν εν τφ κόσμφ δια Σου μόνον άνέτειλε, πάλν ο,τι ωραίον, πάλν ο,τι

τέλειον ἐν Σοὶ μόνον εὗρεν εὐληκρινὴ ὑπερασπιστὴν . . . .
 Σὺ ἰθρυάμβευσας κατὰ πάσης θλίψεως καὶ ὀδύνης, Σὺ κατε-
 βίβασας τὸν ἄνθρωπον μέχρις Ἄδου, ὅπως τὸν ἀνυψώσῃ,
 μέχρις Οὐρανοῦ, Σὺ συνέτριψας τὰ δεσμὰ τοῦ δεσποτισμοῦς
 ὅπως ἄρῃς τὴν σημαίαν τοῦ Μαρτυρίου μέχρι τοῦ Θρόνου
 τοῦ Πλάστου, Σὺ ἐδημιούργησας τὴν μεγάλην ἱκεῖνὴν χο-
 ρεῖαν τῶν μαρτύρων καὶ ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν ἔστησας θρι-
 αμβευτικῶς τὸ Θεῖον Σύμβολον τῆς Προόδου καὶ τοῦ Πολι-
 τισμοῦ, Σὺ τέλος κατήγαγες τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ
 Ἀπείρου, ὅπως τὸν ἀναβιβάσῃς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ χάριν τῆς
 ἀνθρωπότητος. . . . .

Ἐνταῦθα ἔπαυσεν ἡ ἀπόγειος φωνὴ ἀμύσσοισα τῆς ἀλ-
 γούσης ψυχῆς μου τὰ βάθη. Ἦρξάτο ἀπὸ τῆς καρδίας καὶ
 ἐξέπνευσε μετ' τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς
 Αἰωνιότητος. . . . Ἦθη ἐκ τοῦ ἱερέωδους τάφου, ὅπως
 ἀνέλθῃ ὡς θυμίαμα μέχρι τῶν αἰθερίων Δωμάτων τοῦ Πα-
 ράδεισου. . . . .

Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο ΝΑΠΟΛΕΩΝ

ΚΑΙ Η ΑΦΟΣΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΟΥ

Ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ναπο-
 λεόντος δὲν ἦτο πράξις ἀσήμαντος. Ἦτο κατακτητὴς,
 καὶ μεθ' ὑπερηφανίας ἔβλεπε τὰ ὄργανα τῶν νικῶν του.
 Οἱ στρατιῶται ἐθεώρουν αὐτὸν ὡς μέγα τι πνεῦμα καὶ
 τὸν ἠκολούθουν μετ' ἐνθουσιώδους ἀφοσιώσεως.

Ἀλλὰ συνέηθ' ἑστίασαν ἐπιθεώρησιν τοῦ στρατοῦ
 ὀλόκληρος ἡ τύχη τῆς Γαλλίας νὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τῆς κι-
 νήσεως τοῦ ἀφηνιάσαντος ἵππου τοῦ Ναπολεόντος. Ἐν
 ᾧ δηλαδὴ ὁ μέγας κατακτητὴς, μεταβαίνων ἀπὸ τοῦ
 ἑνὸς μέρους τῆς παρατάξεως εἰς τὸ ἄλλο, ἔστη διὰ νὰ
 δώσῃ διαταγὰς καὶ ἀφῆκεν ἀπροσέκτως νὰ πείσων ἐπὶ
 τοῦ αὐχένου τοῦ ἵππου του οἱ ρυτῆρες τοῦ χαλινοῦ του,
 οὗτος δὲ ἀφηνιάσας ὤρμησε καλὰζῶν, ὑποχρεώσας οὕτω
 τὸν ἀναβάτην νὰ προσκολληθῇ στερεῶς εἰς τὸ ἐπίππιον,
 ἐν ᾧ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐκινδύνευε νὰ καταπέσῃ.

Ἐν ᾧ ὅλοι ἴσταντο ἐμβρόντητοι, μὴ δυνάμενοι νὰ πρά-
 ξωσι τι, εἰς ἀπλοῦς στρατιώτης ὤρμησεν ἐκ τῆς παρα-
 τάξεως ἔμπροσθεν τοῦ ἵππου τοῦ αυτοκράτορος, ἤρπασε
 τὸν χαλινὸν, καὶ μετὰ σεβασμοῦ παρέδωκε τοὺς ρυτῆ-
 ρας εἰς χεῖρας τοῦ κινδυνεύοντος σεβαστοῦ ἀναβάτου.

«Εὐχαριστῶ λοχαγέ!» εἶπεν ὁ σωθεὶς αὐτοκράτωρ,
 πρόθυμος ν' ἀνταμείψῃ ὡς καὶ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς περι-
 στάσεως.

— Τίνος τάγματος, Μεγαλειότατε; ἠρώτησε χαιρετῶν
 ὁ στρατιώτης, ἐν πλήρει ἐμπιστοσύνῃ πρὸς τὸν κύριόν του.

— Τῆς φρουρᾶς μου, ἀπήντησεν ὁ αὐτοκράτωρ, εὐ-
 χαρισθηθεὶς ἐκ τῆς τοιαύτης εὐλικρινοῦς ἀφοσιώσεως τοῦ
 στρατιώτου, καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἐπιθεώρησιν.

Ὁ στρατιώτης παραδῶσας ἐν τῷ ἄμα τὸν ὄπλιμόν του
 καὶ τὴν ἀποσκευὴν του εἰς τὸν λόγον του, συμφώνως
 τῇ διαβεβαίωσιν τοῦ βασιλέως του ἀνεκοίνωσε τὸν προ-
 βιδασμόν του καὶ προσῆλθεν εἰς τὸν ὄμιλον τῶν ἀξιω-
 ματικῶν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτελείου.

— Τί θέλει ἡ ἀφεντιά σου; ἠρώτησεν ὑπερηφάνως
 εἰς ἐκ τῶν τοῦ ὀμίλου.

— Ἡ ἀφεντιά σου, ἀπήντησεν ὁ στρατιώτης «εἶνε
 λοχαγὸς τῆς φρουρᾶς τοῦ αυτοκράτορος».

— «Λοχαγός! ἀνεφώνησαν ἅπαντες μετὰ θαυμασμοῦ·
 «Καὶ ποῖος σοῦ τοῦ εἶπε;»

— Ἐκεῖνος, ἀπεκρίθη ὁ στρατιώτης δεικνύων τὸν αὐ-
 τοκράτορα, ὅτε πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ μετὰ σεβασμοῦ
 ἐχαιρέτισαν αὐτὸν ὡς συνάδελφον. I. M. M.

ΗΧΩ

ΧΡΥΣΟΥΣ ΑΕΡΟΛΙΘΟΥΣ

Ἐσχάτως εἶχεν ἀναγραφῇ ὅτι εὐρέθησαν ἐν Ἀριζόνα τε-
 μάχια σιδήρου, ἅτινα περιείχον ἀναμφισβητήτως ἀδάμαντας
 καὶ τὰ ὅποια προήρχοντο ἐκ μετεωρικῆς πηγῆς, μολοντί ἡ
 καταγωγή των αὐτῶν δὲν ἀπεδείχθη ἀπολύτως, καὶ πιθανῶς νὰ
 προήρχοντο ἐκ γειτονικοῦ τινος ἡφαιστείου. Ἐν τούτοις, σή-
 μερον οὐδεὶς φυσιοδίφης ἀμφιβάλλει περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς
 ὑπάρξεως ἀδαμάντων ἐν τοῖς ἀερολίθοις, ὅπερ ἐνέχει ὑψί-
 στην σπουδαιότητα, ἀφοῦ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ἄνθρωξ ἀπαντᾷ
 ἐν ταῖς χώραις ἀφ' ὧν προέρχεται.

Ἐτερον γεγονός ὁμοίας φύσεως καὶ πολὺ περιέργων ἐπιρω-
 νύει τὴν ἀνωτέρω γνώμην. Μικρὸς ἀερολίθος περιέχων χρυ-
 σὸν εὐρέθη ἐσχάτως παρὰ τῷ Cave-City, κομητείᾳ τῆς Κα-
 λοβέρρας, ὑπὸ τοῦ κ. H. W. Turner ἐξ Οὐασινγκτόνης, ὅστις
 ἀπὸ δύο ἐτῶν ἐξεμεταλλεύετο τὰς χρυσοφόρους γαίας τῶν
 Καλλιφορνικῶν μεταλλείων. Ὁ ἀερολίθος οὗτος καλύπτεται
 ἐπὶ τινων μερῶν αὐτοῦ διὰ λεπτοῦ στρώματος χρυσοῦ, ἡ δὲ
 μεγαλειτέρα κηλὶς ἔχει ἐπιφάνειαν 6,25 τετραγωνικάεκατοστὰ
 τοῦ μέτρου. Μέχρι τοῦδε αἱ μᾶλλον ἐπιμελεῖς γινόμεναι ἀνα-
 λύσεις δὲν εἶχον ἀποδείξει τὴν ὑπάρξιν χρυσοῦ ἐν τοῖς ἀερο-
 λίθοις.

Τὸ Cave-City κεῖται ἐν Καλλιφορνία, ἦτοι ἐν χώρᾳ ἣτις
 ἀφοῦ ἐξήντησε τὸν ἐν τῷ ἰδάφει αὐτῆς χρυσόν, παράγει
 ἤδη τοιοῦτον καὶ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τῆς!

ΑΝΤΙΧΟΛΕΡΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Ἐν τῷ «Νέφ Χρόνφ» τῆς Πετρούπολεως ἀναγράφεται ἡ
 ἀκόλουθος ἀντιχολερική συνταγὴ τοῦ διασήμευ Γάλλου
 Ρασπάλ.

Οἰνόπνευμα 21 βαθμῶν	λίτραι	7
Ἄγγελικὴ ρίζα	γραμμάρ.	50
Ἀρωματικὸς κάλαμος	»	2
(Σμύρνα) μύρρα	»	2
Κανέλλα	»	2
Ἄλση	»	2
Μοσχοκάρφια	»	1
Βανίλλια	»	1
Κάμφορα	»	0,150
Μοσχοκάρυον	»	0,25
Κρόκος	»	0,05

Ὁ Ρασπάλ ἐγκωμιάζει τὸ φάρμακον τοῦτο ὡς αὐτόχρη-
 μα θαυματουργόν. «Δὲν ὑπάρχει, λέγει, ἐπιόλησις, δὲν ὑπάρ-
 χει γαστρικὴ ἀλγηδὼν, ἥτις νὰ μὴ ἐκλίπῃ ὡς ἐκ μαγειρίας εὐδὴς
 ἄμα ὁ ἀσθενὴς διὰ μίαν καταπὴν κωθισκὸν ἐκ τοῦ ἀρωματι-
 κοῦ τούτου ποτοῦ. Δέον ὁμῶς τοῦτο νὰ γίνηται κατὰ τὴν
 ἐμφάνισιν τῶν πρώτων συμπτωμάτων τῆς νόσου. Ἐὰν ἡ χο-
 λέρα ἐγκαίρως προληφθῇ, ἐξασθενεῖται αὐτὴ λαμβάνουσα χα-
 ρακτῆρα ἀπλῆς ἀδαθείας. Συνήθως ὁ ἀσθενὴς ἐγείρεται εἰς
 τοὺς πόδας αὐτοῦ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν, ἀπαλ-
 λασσόμενος βαθμῶδ' ἐκ τῶν ἀλγηδόνων, καὶ ἀντὶ πάσης ἄλλης
 ἐνόχλησεως μόνον σφοδρῶς τινὰς μορφασμούς δύναται νὰ
 ἔχη.»

ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Κατὰ τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐπιψηφισθὲν νομο-
 σχέδιον, οἱ μαθηταὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων θὰ πληρῶνται
 κατὰ τὴν τριετῆ φοιτητὴν των ἐν ὅλῳ δραχ. 130.

Οἱ μαθηταὶ τῶν γυμνασίων κατὰ τὴν τετραετῆ φοιτητὴν
 των δραχ. 250.

Οἱ φοιτηταὶ τῆς θεολογικῆς σχολῆς κατὰ τὴν τετραετῆ
 ἐπίσης φοιτητὴν των μέχρι τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πτυχίου των
 δραχ. 920.

Οἱ φοιτηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς δρ. 970.

Οἱ φοιτηταὶ τῆς νομικῆς σχολῆς δρ. 1,040.
 Οἱ φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς δρ. 1,185.
 Οἱ φοιτηταὶ τοῦ φαρμακευτικοῦ σχολείου δρ. 920.
 Ἐπομένως ὁ ἀποκτῶν πτυχίον τῆς Θεολογικῆς σχολῆς θὰ
 πληρώσῃ ἐν ὅλῳ φόρον ἐκπαιδεύσεως δρ. 2,300, ὁ δὲ διδάκτωρ
 τῆς φιλοσοφίας δρ. 1,350, ὁ διδάκτωρ τῆς νομικῆς δραχ.
 1,420 καὶ ὁ πτυχιούχος τοῦ φαρμακευτικοῦ σχολείου δραχ.
 1,300.

ΧΡΟΝΙΚΑ

— Προχθὲς τὴν πρωτὴν δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστογίας ἀφίκετο ἐκ
 Κορίνθου ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς ἡγεμονίδος Σαρίας καὶ
 τοῦ μικροῦ πρίγκιπος Γεωργίου. Εἰς τὸν σταθμὸν ἀνεμένον Αὐτοῦ ὁ
 βασιλεὺς Γεώργιος, οἱ βασιλόπαιδες Γεώργιος καὶ Νικόλαος καὶ ἀκο-
 λουθία αὐλικῶν.

— Ὡς φαίνεται πάντα τὰ γραφέντα ὑπὸ τῆς Ἀκροπόλεως περὶ
 ἑορτῶν διὰ τοὺς ἄγγυροὺς γάμους τοῦ βασιλέως εἰσι πρόωρα ἔτι καὶ
 στεροῦνται ὑποστάσεως. Οὐδεμία ἐγένετο ἀκόμη σκέψις παρὰ τοῖς
 ἀρμοδίους περὶ τῶν ἑορτῶν τούτων. Τὸ βαρὺ πένθος, ἕλλως τε φρο-
 νοῦμεν, τὸ κρατοῦν τὸν ἡμέτερον βασιλικὸν οἶκον δὲν ἐπιτρέπει ἐπί-
 τοις τοῦλάχιστον πανηγυρικῆς ἐορτᾶς.

— Μετὰ βροχᾶς αἰετίνης ἐνέπνευσαν φόβους περὶ τῆς σταφίδος, ὁ
 καιρὸς ἐβελτιώθη καὶ εἶνε λίαν εὐνοϊκὸς διὰ τὴν ἄριμαντιν. Ὁ τρι-
 γυτὸς ἤρξατο σποραδικῶς, γενικεύεται δὲ ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος. Ἡ
 σοδειὰ προμηνύεται καλῆς ποιότητος, διότι οἱ καλλιεργηταὶ ἐπιμε-
 λήθησαν ἐπίτοιοις προπόντως τὸν καρπὸν ὑποβοηθούμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ
 καλοῦ καιροῦ, ὅστις ἐπεκράτησε, καὶ ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἐπικρατήσῃ
 μέχρι τέλους τῆς ἀποξηράσεως.

— Χθὲς ἐγένετο ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ παρὰ τὸν
 ναὸν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἀνεγερθησομένου θεάτρου, οὗτις, ὡς
 γνωστὸν ἔχει τὴν πρωτοβουλίαν ὁ ἡμέτερος βασιλεὺς.

— Τὸ περὶ διδάκτρων τῶν φοιτητῶν καὶ μαθητῶν νομοσχέδιον
 ὅπερ ἡ παρούσα κυβέρνησις ὑπέβαλεν ἐσχάτως πρὸς συζήτησιν ἐν
 τῇ βουλῇ, ἐπιψηφίσθη διὰ ψήλων 142 κατὰ 19, παρὰ τὰς ἀντιδρά-
 σεις τῆς σπουδαζούσης νεολαίας καὶ τὴν καταπολέμησιν αὐτοῦ ὑπὸ
 τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θεωρηθείσης τῆς ἐφαρμογῆς του παρὰ τῆς
 πλειοψηφίας τῆς βουλῆς ὡς ἀναγκασιότατης διὰ τὰς παρούσας περι-
 στάσεις τοῦ ἔθνους.

— Παραπληρωματικὰ πλοῖα. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὑπέβαλεν εἰς
 τὴν Βουλὴν, πρότασιν περὶ ναυπηγήσεως πλοίων παραπληρωματι-
 κῶν τῆς θωρηκτικῆς μοίρας ἐκ τοῦ ἐξ 120,000 φράγκων κληροδοτή-
 ματος τοῦ ἀεμινήστου Ξενοκράτους συμφώνως τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

— Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἔθνικοῦ στόλου παρήγγειλε εἰς τὸ ἐν Πει-
 ραιεὶ Μηχανουργεῖον τοῦ κ. Μάχ Δουὰλ ἐν τορπιλοδόλῳ σκάφος
 Ἡ ἐπιτροπὴ δέδωκε 350,000 φράγκων ἐκ τῶν ἰδίων τῆς εἰσοδή-
 μάτων.

— Ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ναυτικῶν συνεστήθη ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνω-
 τέρων ἀξιωματικῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ὅπως ὀρίσῃ τὸ κατά-
 ληλον μέρος πρὸς ἀνέγερσιν τῆς ναυτικῆς σχολῆς τῶν δοκιμῶν δα-
 πανῆ ἢ Λαοονεῖον κληροδοτήματος, εἰς ὃ θὰ ἐπέλθῃ ἐπιχοίρους
 καὶ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, καθ' ὅσον ὡς ὑπολογίζεται, δὲν θὰ ἐπαρ-
 κέσῃ τοῦτο εἰς ἀποπερὶτωσιν τοῦ ὅλου ἔργου καὶ τῶν ἀναγκασιού-
 των παραρτημάτων.

— Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ διαμένων φιλογενῆς Μακεδὼν Στέργιος
 Στυλίδης ἐδώρησε ὑπὲρ τῆς γενετήρας του γῆς 108 χιλιάδας φραγ-
 χρυσῶν. Θὰ διατίθενται δὲ 3,000 φρ. ἐτησίως πρὸς συντήρησιν τοῦ
 ἐν Μεγαροῦ ἐλληνικοῦ νηπιαγωγείου τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος
 καὶ ἄλλαι 3,000 πρὸς συντήρησιν παρθενιαγωγείου τῆς αὐτῆς κοινώ-
 τητος. Ταῦτα δὲ θὰ φέρωσι τὸ ἴδιον τὸ ὄνομα, ἦτοι Στυλίδειον νη-
 πιαγωγεῖον καὶ Στυλίδειον παρθενιαγωγεῖον.

— Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ πολυμαθῶς ὕψηλτοῦ κ. Π. Καρολίδου
 ἀειμαρτυρία κατὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Λάμπρου μετὰ τὴν ἐπισημ-
 σασα ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον διὰ τὴν δύναμιν καὶ
 τὴν ἀλήθειαν μεθ' ὧν ἐγράφη.

— Διὰ τοῦ ἐφόρου κ. Β. Στάη ἐνηργήθησαν ἐσχάτως ὑπὸ τῆς
 ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ἐν Προνοίᾳ τοῦ Ναυπλίου ἀνασκαφαὶ καὶ εὐ-
 ρέθησαν τάφοι προϊστορικοὶ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς κλιτύος τοῦ Παλα-
 μῆδιου. Ἀνεσκήφθησαν 33 τάφοι τῶν Μυκηναίων καλουμένων, ἐν οἷς
 ἦσαν ἀποθησαυρισμένα πολλὰ λόγου ἄξια κειμήλια ἀρχαίας τέχνης.
 Εὐρέθησαν ὑπὲρ τὰ 30 ἄγγεῖα μυκηναίου τύπου, 50 κοίτικαι, 2 περι-
 δέματα ἐκ χανδῶν μετὰ χρυσῶν κοσμημάτων καὶ δύο γυλυμμένων
 λίθων, ῥόδακες χρυσοὶ, χαλκῶ καὶ ἀλαβάστρινα ἀντικείμενα καὶ πολ-
 λά ἄλλα, ἅτινα μετεφέρθησαν ἤδη εἰς Ἀθήνας καὶ ἐποποθετήθησαν
 εἰς τὸ ἔθνικόν μουσεῖον.

— Τὴν εἰς τὸ ἡμέτερον φύλλον ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαν βιογρα-
 φίαν τῆς παρ' ἡμῖν καλλιτέχνιδος ἡθοποιῆ κ. Βαγγελίας Παρα-
 σκευοπούλου τόσῳ ἐπιτυχῶς καὶ ἐπικαιρῶς γραφεῖσαν μετὰ δυνάμει
 γλώσσης, γλαφυρότητος καὶ χάριτος ὡς τῆς τυχεύσεως, θὰ δημοσιεύ-
 σωμεν προσεχῶς καὶ ἐν ἰδιαίτερω πολυτελεῖ τεύχει μετὰ τῆς εἰκό-
 νος τῆς καλλιτέχνιδος, καθὼς ἐξαντληθέντων πάντων τῶν διαθέσιμων
 φύλλων τῆς Φύσεως ἀδυνατοῦμεν ἄλλως νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰς
 απαιτήσεις τοῦ κοινοῦ ὅπερ ἀπλήστως ζητεῖ ν' ἀναγνώσῃ ταύτην.
 Σπανίως δημοσίευμα ἔτυχε τοσαύτης ὑποδοχῆς παρ' ἡμῖν. Ἐπομέ-
 νως οἱ βουλομένοι νὰ προμηθευσῶσιν ἕνα τεύχη τοιαῦτα θελήσωσι,
 δύνανται ν' ἀποταθῶσιν πρὸς τὸ γραφεῖον τῆς Φύσεως, συναποστέλ-
 λοντες καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, πρὸς 30 λεπτὰ ἕκαστον.

ΣΤΙΓΜΑΙ ΑΝΙΑΣ

Οἶμοι! ποθῶ τὸν βρεβασμόν, τὴν λύπην καὶ τὸν
 [στόνον]

Λυκόφως βλέπω εἰς αὐγὴν πλήρη φαιδρῶν ὄνειρων.
 Γέλωτα, φεῦ! ἀπέμαθον ἐπιζητῶ τὸν πόνον.
 Ἄχ! ναί! ἐκεῖνον δὲν δωρεὶ ἢ τύχη μας ἢ εἶρων.

Ὅ,τι ἂν πράττω εὐχαρῖς, θὰ τὸ θρηνῶ μονήρης.
 Λαμπρότης πτερυγίζουσα με περιβάλλ' ἠρέμα,
 Γηράσκει δὲ ἡ ὑπαρξὶς νεάζουσα θυμῆρης
 Ἄνναεξ τῆς μοίρας μας προσβάλλουσα τὸ βλέμμα.

Εἰκόνας ἀπεθαύμασα μακρὰν κ' εἰς ἄλλας χώρας.
 Ῥόδα συνέλεξ' ἀνθρᾶ εἰς κήπους τῶν στεμμάτων.
 Ὡς ἐν τῇ δόξῃ εὐτυχῆς φαιδρᾶς διπλάθον ὄρας,
 Σειρὰ δ' εὐδαιμων πρὸ ἐμοῦ διπλάθε τῶν βλεμμάτων.

Ὅλα πλὴν, φεῦ! ἐμίσησα τῶν πάντων παρητήθην.
 Λίθην ποθῶ καὶ ἀγαπῶ, ναί, πάντοτε νὰ κλαίω.
 Γῆν νὰ πατῶ δὲν ἤθελον—ὦ! καὶ αὐτὴν ἠρνήθην.
 Ἄλλ' εἰς ἰνδάματα νὰ ζῶ κ' ἐνταῦθα νὰ ἐκπνέω.

Ὅπόσον ἀποστρέφουμαι τὴν τύρβην καὶ τὰ πλάθην!
 Δειμώνες μοὶ ἀρέσκουσι, κόσμοι, νεκροί, καρδία.
 Γίνομαι θύμα εἰς αὐτὰ ὡς εἰς παρθένου στήθην.
 Ἄχ! ὦ ἐλπίδες φωτειναί!—πλὴν εἶναι γοητεία

Κόρη καὶ σὺ λυπεῖσαι,
 Μόνον δύο καὶ εἴκοσι Μαῖους ἐγὼ λυποῦμαι.
 Ὅτινες στέφουσι μέτωπον καρδίαν καὶ τὴν μοῖραν,
 Ὑστάρτην δὲ τὴν ἀτυχῆ καὶ πένθυμόν μου λύραν.
 Ἀθήνας! Ἀπρίλιος 1892

Ἀλκυὼν

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰσελθόντες ἤδη εἰς τὸν τέταρτον μῆνα τοῦ 3ου ἔτους
 ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Φύσεως», παρακαλοῦμεν πάντας
 τοὺς ἡμετέρους συνδρομητὰς ν' ἀποστελῶσιν ἡμῖν τὴν
 συνδρομὴν των τοῦ τρίτου ἔτους, ὅπως ἀποστελῶμεν
 αὐτοῖς τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις των μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ
 τῶν λαχέων των, ὧν αἱ κληρώσεις κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο,
 ὡς ἐγκαίρως ἀνηγγείλαμεν, ἔσονται σχεδὸν διπλάσαι
 τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὠρισθέντων πλειόνων δώρων,
 ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν συνδρομητῶν. Τὴν συνδρομὴν
 του ἑκάστος δύναται ν' ἀποστελῇ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ
 γραφεῖον τῆς «Φύσεως» δι' ἐπιταγῆς χαρτονομισμάτων
 ἢ γραμματοσήμων παντὸς ἔθνους.

Ἡ Διοδύνας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Η ΜΑΓΙΚΗ ΠΕΤΡΑ

Ἴδου πρόχειρον φυσικὸν φαινόμενον, ἀξιοθαύμαστον ὄντως ἐκ πρώτης ἀπόψεως.

Θέτατε ἐντός διαλύσεως ὀξέος πλέον ἢ ἦτον διερεθιστικοῦ, ὡς ἀμμονιακοῦ ἁλματος, ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος κτλ. μικρὸν τινα φακοειδῆ λίθον, φύσεως τιτανώδους, καὶ θὰ ἴδῃτε ἁμέσως αὐτὸν νὰ κινῆται στρέφεται καὶ ἀναστρέφεται ἀκαταπαύστως χωρὶς ποσῶς νὰ ἐγγιζήτε αὐτόν.

Ἡ χημεία, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς ὁποίας ἀνήκει καὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο, δίδωσι ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ἐξήγησιν.

Ἡ αὐτόματος κίνησις πρὸέρχεται ἐκ τῆς πορώδους φύσεως τοῦ λίθου καὶ τῆς διεγερτικότητος τοῦ ὀξέος.

Ἡ διάλυσις εἰσχωρεῖ ἀπὸ τῶν πολυπληθῶν πόρων τοῦ λίθου ἐντός αὐτοῦ πανταχόθεν, τείνει νὰ διαλύσῃ τὴν ἐν αὐτῷ ἐνυπάρχουσαν τιτανώδη οὐσίαν καὶ προξενεῖ κινήσιν τόσον μᾶλλον ἐπαισθητήν, ὅσον ἔδαφος προσιτὸν πρὸς χημικὴν συνουσίαν εὐρίσκει ἐν τῷ λίθῳ.

H. M. Z.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

171. Αἶνιγμα.

Τῆς Ἀσίας μέρος εἶμαι
Πλησίον θαλάσσης κείμαι
Ἄν τὴν κἀρά μου ἀφαιρέσης
Κε' ἀντ' αὐτῆς τὸ Γάμμα θέσης
Τότε, φίλε, εὐκόλως θὰ μ' εὕρης
Γεωμετρίαν ἂν ἠξέυρης.

172. Αἶνιγμα.

Ἐπίρρημα τὸ πρῶτον μου
Ὡς καὶ τὸ σύνολόν μου
Τῆς κεφαλῆς σου μέρος τι
Φίλε, τὸ δευτέρον μου.

E. Γ. E.

173. Ὄθωμανικὸν Πρόβλημα.

Μουσουλμάνος τις ἀποθνήσκων ἀφήκεν εἰς τοὺς τρεῖς υἱοὺς τοῦ 19 καμήλους, παραγγείλας αὐτοῖς διὰ διαθήκης του νὰ μὴ πωλήσωσιν αὐτάς, πρὶν ἢ τὰς διανεμῶσι. Καὶ ὁ μὲν πρεσβύτερος ἔδει νὰ λάβῃ τὸ ἡμισυ μέρος αὐτῶν, ὁ δεύτερος τὸ τέταρτον, καὶ ὁ νεώτερος τὸ πέμπτον. Μὴ δυνάμενοι ὁμοῦ οἱ κληρονόμοι νὰ κάμωσι τὴν διανομὴν καὶ λάβωσι τὸ μέρος τοῦ ἑαστος, προσῆλθον ἐνώπιον τοῦ καδῆ, καὶ τῷ ἐξέθηκαν τὸ γεγονός. — Ἀπλούστατον πρᾶγμα, τοῖς ἀπήντησεν ὁ δικαστής, ἐπανελάθετε αὐρίον, καὶ θὰ σὰς ἐξάξω ἀπὸ τὴν ἀπορίαν.

Ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις τοῦ καδῆ;

Φ. Π.

174. Ἀριθμητικὸν Πρόβλημα.

Νὰ εὕρεθῇ ὁ ἀριθμὸς 1000 μεταχειριζομένων ἐφ' ἀπαξ τῶν ἐννέα πρώτων ἀριθμῶν 1 2 3 4 5 6 7 8 9.

I. M. M.

Σημ. Ὁ πρῶτος λύτης τοῦ Ὄθωμανικοῦ προβλήματος καὶ ἐνὸς ἐτέρου ἐκ τῶνλοιπῶν, θὰ λάβῃ δῶρον ἀνάλογον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Ἡ Ἰ. Κάϊρον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Περὶ καθυστερήσεως φύλλων ἀπορούμεν καθότι ἀποστέλλονται τακτικῶς. Παρακαλοῦμεν γράφετέ μας ποῖοι ἀριθμοὶ εἰς λείπουν. — Π. Ρ. Πειραιᾶ. Δελτάριον ἐλήφθη. Διευθύνσις σας ἡλλάγη. — Κ. Κ. — Α. Ι. — Ρ. Π. — Α. Α. — Ι. Π. — Γ. Ν. — Δ. Μ. Κ. Σῆρον. Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν, σὰς εὐχαριστοῦμεν. — Α. Α. Φάρσαλα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Φ. Ρ. Κων]πολιτ. Ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν σχετικῶς πρὸς γραφομένα σας. — Π. Ν. Α. Παρισίους. Ἀναμένομεν τὴν ὑποσχεθεῖσαν σημείωσιν. — Η. Κ. Σῆρον. Δελτάριον ἐλήφθη. Δητμονηθέντα φύλλα σὰς ἀπεστάλησαν προχθές. Χρυσοδέτους τόμους λαμβάνετε προσεχῶς. — Α. Κ. Βῶλον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξιν μὲ ἀριθμὸν λαχείου σας λαμβάνετε προσεχῶς. — Α. Δ. Μασσαλίαν. Πρῶτον καὶ δευτέρον τόμον τῆς Φύσεως χρυσοδέτους σὰς ἀπεστάλαμεν χθές. Ἀντίτιμον ἐλήφθη. — Φ. Η. Ρ. Ἄρταν. Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν σας καὶ ἐλυπήθημεν εὐδρα διὰ τὰ ἐν αὐτῇ. Θὰ σὰς ἀπαντήσωμεν ἐν ἐκτάτει καὶ πιστέυετε νὰ μᾶς δικαιολογήσητε. — Ζ. Κ. Τρίπολιν. Ἐπιστολὴ καὶ χρήματα ἐλήφθησαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ δι' εὐγενῆ φροντίδα σας. — Ε. Ε. Βραΐλα. Ἐπιστολὴν σας μετὰ πνευματικῶν ἀσκήσεων ἐλάβομεν καὶ θέλομεν δημοσιεύει αὐτάς. Ἦσυχεῖτε. — Α. Β. Βραΐλα. Ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν. Παρακαλοῦμεν ἐνεργήσατε γραφομένα μας. — Γ. Η. Α. Ναζορ. Συνεστημένη ἐλήφθη. Παραγγελία σας ἐκτελεσθήσεται καὶ ἡσυχεῖτε. — Ν. Α. Κέρκυραν. Ἐπιστολὴν σας ἐλάβομεν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἐν αὐτῇ πληροφορίας. Ἀπόδειξιν σὰς ἀποστείλαμεν. — Θ. Μ. Πάτρας. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν σας ταχέως διὰ νὰ σὰς ἀποστείλωμεν ἑτέρας. Μὴν βραδύνετε. — Γ. Κ. Ὀδησσόν. Σὰς ἐγράψαμεν. Παρακαλοῦμεν ἐνεργήσατε δραστηρίως. — Σ. Χ. Ρουχοτούκιον. Δὲν ἐλάβομεν εἰσέτι ὑποσχεθεῖσαν ἀπάντησιν. — Α. Π. Μαγνησίαν. Στερούμεθα πρὸ καιροῦ εἰδήσεών σας. Παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν συντόμως τοιαῦτα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1892—1893 διδάσκαλισσα πτυχιούχος διὰ τι παρθεναγωγείον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους, ἥτις νὰ γνωρίζῃ σχετικῶς καὶ τὴν γαλλικὴν ἔσματα καὶ χειροτεχνήματα. Ὁ μισθὸς ἀρχεται ἀπὸ πρώτης Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους τῶν ἐξετάσεων. Ἡ ἀντιμισθία ἔσεται συμφώνως πρὸς τὸ πτυχίον, θὰ κατοικῆθῃ δὲ ἐντός τοῦ παρθεναγωγείου δωρεάν.

Πληροφορίαι ἐν τοῖς γραφείοις τῆς «Φύσεως».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διώροφος μονοκατοικία ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως, περιέχουσα 9 δωμάτια, ὕδωρ ἄφθονον, καὶ ὅλα τ' ἀπαιτούμενα, κείται δὲ εἰς θέσιν εὐάερον καὶ ἔχει θίαν μαγειρικὴν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΩΛΕῖΤΑΙ οἰκία διώροφος νεόδμητος καὶ εὐρύχωρος ἐπὶ 500 τετρ. πήχεων, μὲ ἄφθονον ὕδωρ καὶ ἅπαντα τ' ἀπαιτούμενα διὰ μονοκατοικίαν καὶ μὲ αὐλὴν καὶ κήπον, ἐπὶ λαμπροτάτης θέσεως ἐν Κολωνακίῳ ἀντὶ 27,000 δραχμῶν. Πληροφορίαι δίδονται παρ' ἡμῖν.

Εἰς Σπέτσας ἐνοικιάζεται διὰ τὸ θέρος καὶ μετ' ὄραίων ἐπίπλων ἐλέκκληρῆ εὐάερος ρωμαντικωτάτη καὶ παράλιος μετὰ κήπου ὡς λαμπρὰ οἰκία τοῦ κ. Οἰκονόμου, ἐν ἣ κατοίχησαν κατὰ διαφόρους θερινὰς ἐποχὰς πολλοὶ ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων ἀθηναϊκῶν οἰκογενειῶν. Εὐμάρτια, ἀνάπαυσις, θεαματικὴ ἀπέλαυσις λαμπρῶν φυσικῶν τοπείων, καὶ ἄμεσος λουτρῶν ἐν διαυγαστάτοις καὶ καθαρωτάταις ὕδασι, εἶχε τὰ πρώτιστα προσόντα τοῦ ἐν λόγῳ ἐξαιρετοῦ οἰκῆματος, ὅστινος πληροφορίας δι' ἐνοικίασιν δύνανται εἰ βουλόμενοι νὰ λάβωσιν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Φύσεως».

Η ΤΥΧΗ

Ἐφημερίς Ἐμπορίου, Βιομηχανίας, Χρηματιστηρίου καὶ τῶν κληρώσεων λαχείων ἐν γένει.

Συνδρομὴ ἑτησίαι Ἑλλάδος δραχ.

» » Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ.

εἰς γραμματόσημα πάντος κράτους.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Φύσεως» ὡς καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Τύχης» κείμενον ἐν ὁδῷ Ζήνωνος ἀριθ. 2.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀνάστη Κωνσταντινίδου, 1892—3040